

Nasprotna stranka: ÖBB Infrastruktur AG

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 101 PDEU (člen 81 ES, člen 85 PES) razlagati tako, da ima od udeležencev kartela vsakdo pravico zahtevati odškodnino tudi za škodo, ki mu jo je povzročila oseba, ki ni udeležena v kartelu in ki v okviru povišanih tržnih cen dvigne cene za svoje proizvode bolj, kot bi to storila brez kartela (Umbrella-Pricing), zaradi česar je treba načelu učinkovitosti, kot ga zahteva Sodišče Evropske unije, pritrditi na podlagi nacionalnega prava?

— nato člen 4 Priloge V k navedenim kadrovskim predpisom tako, da pomeni, da se pravica do prenosa letnega dopusta, ki presega omejitve, ki je določena v navedeni določbi, lahko prizna le v primeru nemožnosti njegove izrabe, povezane z delom uradnika zaradi izvajanja njegovih nalog.

Zainteresirani subjekti iz člena 23 Statuta Sodišča Evropske unije in stranke v postopku pred Splošnim sodiščem Evropske unije so pozvane, naj Sodišču Evropske unije v enem mesecu od vročitve te odločbe predložijo pisna stališča glede navedenih vprašanj.

(¹) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 381.

Odločba Sodišča (preveritveni senat) z dne 11. decembra 2012 o preveritvi sodbe Splošnega sodišča (pritožbeni senat) z dne 8. novembra 2012 v zadevi T-268/11 P, Komisija proti Stracku

(Zadeva C-579/12 RX)

(2013/C 71/10)

Jezik postopka: nemščina

Stranki v postopku pred Splošnim sodiščem

Tožeča stranka: Evropska komisija

Druga stranka v postopku: Guido Strack

Vprašanja, ki bodo preverjena

Preveritev se bo nanašala na vprašanja, ali sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 8. novembra 2012 v zadevi Komisija proti Stracku (T-268/11 P) glede na sodno prakso Sodišča v zvezi s pravico do plačanega letnega dopusta kot načelom socialnega prava Unije, ki je tudi izrecno določena v členu 31(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in na katero se nanaša zlasti Direktiva 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa, (¹) posega v enotnost ali doslednost prava Unije, ker je Splošno sodišče kot pritožbeno sodišče razlagalo:

— člen 1e(2) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije tako, da ne zajema zahtev v zvezi organizacijo delovnega časa, na katere se nanaša Direktiva 2003/88, in zlasti plačanega letnega dopusta, in

Pritožba, ki jo je Koninklijke Wegenbouw Stevin BV vložil 13. decembra 2012 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 27. septembra 2012 v zadevi T-357/06, Koninklijke Wegenbouw Stevin proti Komisiji

(Zadeva C 586/12 P)

(2013/C 71/11)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Pritožnik: Koninklijke Wegenbouw Stevin BV (zastopnik: E. Pijnacker Hordijk, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga:

— naj delno razveljavi izpodbijano sodbo v delu, v katerem je Splošno sodišče presodilo, da je Komisija pravno zadostno dokazala, da je imela družba KWS vlogo vodje pri omejevalnem sporazumu, ki ga je odkrila Komisija;

— naj delno razglasi za ničlen člen 1(j) izpodbijane odločbe (¹) v delu, v katerem je Komisija naložila družbi KWS plačilo globe v višini 27,36 milijona EUR;

— naj globo, ki je bila naložena družbi KWS, znova določi v višini 27,36 – 0,5 × 17,1 = 18,81 milijona EUR;

— Komisiji naj naloži plačilo dela stroškov postopka družbe KWS na prvi stopnji in v pritožbenem postopku, ki ga naj Sodišče natančneje določi.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev svoje pritožbe navaja dva pritožbena razloga.

Prvi pritožbeni razlog

Pritožnica v okviru prvega pritožbenega razloga navaja, da je Splošno sodišče kršilo načelo enakega obravnavanja in temeljne zahteve neprotislovnosti sodnih odločb, ker je v izpodbijani sodbi brez obrazložitve – kaj šele s prepričljivo obrazložitvijo – na protisloven način upoštevalo iste dokaze v zvezi s posamezno tožečo stranko, namreč družbo KWS in družbo Shell Nederland Verkoop Maatschappij B.V. (v nadaljevanju: SNV) (tožba družbe SNV je predmet sodbe Sodišča z dne 27. septembra 2012, zadeva T-343/06), čeprav naj bi družbi KWS in SNV v skladu z izpodbijano odločbo imeli v okviru omejevalnega dogovora skupaj enako vlogo.

— Presoja domnevne vloge pobudnic in vodij družb KWS in SNV s strani Splošnega sodišča bi naj bilo treba obravnavati v njuni povezanosti: Komisija naj bi v svoji odločbi ugotovila, da naj bi bili družbi KWS in SNV skupaj vodilni sili pri omejevalnem sporazumu.

— Splošno sodišče naj bi dokazno moč nekaterih dokaznih predlogov, ki jih je Komisija navedla proti družbama KWS in SNV, presodila na pravno neutemeljen, protisloven način.

— glede na navedeno naj ne bi bilo mogoče sprejeti mnenja, da je imela samo družba KWS vlogo vodje pri omejevalnem sporazumu dobaviteljev bitumna in graditeljev cest.

Drugi pritožbeni razlog

Pritožnica z drugim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče kršilo prepoved samovoljnega ravnanja, načelo enakega obravnavanja in načelo sorazmernosti, ker je v izpodbijani sodbi presodilo, da se lahko potrdi povečanje globe za 50 %, ki ga je Komisija uporabila proti družbi KWS zaradi vloge pobudnice in vodje, čeprav je ugotovilo, da ni zadostnega razloga za domnevo vloge vodje.

— Ker naj ne bi bilo mogoče sprejeti mnenja, da naj bi bilo mogoče samo družbi KWS pripisati vlogo vodje, naj bi to veljalo tudi za povečanje globe.

— Splošno sodišče naj bi Komisijo „nagrnilo“ za nenatančne ugotovitve v izpodbijani odločbi, ker je potrdilo povečanje globe Komisije, čeprav ta za eno od dveh okoliščin za povečanje globe ni predložila zadostnih dokazov.

— V nasprotju z načelom enakega obravnavanja in načelom sorazmernosti naj bi bilo, da je Splošno sodišče (predvsem v polnem obsegu) potrdilo povečanje globe za 50 % glede družbe KWS, čeprav je v vzporednem postopku s tožbo, v zadevi T-343/06, glede družbe SNV in drugih to povečanje razglasilo za nično.

— Iz vsega navedenega izhaja, da povečanje globe, kot je bilo uporabljeno proti družbi KWS, naj ne bi moglo biti veljavno.

⁽¹⁾ Odločba Komisije C(2006) 4090 z dne 13. septembra 2006 v zvezi s postopkom po členu 81 [ES] (Zadeva št. COMP/F/38.456 – Bitumen (NL)).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Združeno kraljestvo) 14. decembra 2012 – The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs proti GMAC UK PLC

(Zadeva C-589/12)

(2013/C 71/12)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Nasprotna stranka: GMAC UK PLC

Vprašanja za predhodno odločanje

1. V kolikšnem obsegu se je davčni zavezanec v povezavi s transakcijama, ki se nanašata na isto blago, upravičen (i) sklicevati na neposredni učinek določbe Direktive Sveta 77/388/EGS ⁽¹⁾ (Šesta direktiva o DDV) v zvezi z eno transakcijo in (ii) na določbe nacionalnega prava v zvezi z drugo transakcijo, če bi to z davčnega vidika povzročilo skupen rezultat glede obeh transakcij, do katerega ne vodita ali naj ne bi vodila niti nacionalno pravo niti Šesta direktiva o DDV, če se uporabita ločeno za ti transakciji?